

[Rytter.]

Avancement, saa er det dog ikke en tilstrækkelig Motivering til at ændre den Beslutning, der er truffet, at Dommeren er utilfreds med Ordningen, hvilket han desværre har været. At Beboerne har fastholdt det Ønske, de allerede i 1929 nærede, kan ikke undre.

Jeg maa derfor finde, at naar Lovgivningsmagten har truffet sin Beslutning, bør den ikke forandre den kort Tid efter, navnlig ikke naar det vil medføre en Ændring af noget, vi alle principielt er Tilhængere af, nemlig at vi ikke bør have Smaaembeder. Det vil jeg ogsaa tro, at den højtærede Justitsminister er Tilhænger af. Vi er alle Modstandere af, at der er saa smaa Embeder, at der ikke kan være nogen Fuldmægtig, og det bliver Tilfældet her.

Den højtærede Justitsminister sagde, at de skiftende Justitsministre alle har været af den Anskuelse, jeg har refereret her. Ja, det tror jeg ogsaa, de skiftende Justitsministre har været, men desværre er jeg den eneste af Ministrene, som har effektueret dette ved at nedlægge Smaaembeder og lægge dem sammen. I alt Fald kan jeg ikke i Øjeblikket huske, at mine to Efterfølgere eller maaske snarere mine to Forgængere har nedlagt Dommerembeder i større Udstrækning. Jeg har nedlagt adskillige Dommerembeder, og jeg synes, det var rigtigt at gøre det. Derfor finder jeg, det er forkert, at Lovgivningsmagten, naar der ikke foreligger nye Oplysninger, forandrer en Beslutning, den een Gang har truffet.

Justitsministeren (Steincke): Det ærede Adé tingvalgte Medlem (Rytter) sluttede med noget, der ikke var rigtigt, idet han sagde, at hans to Efterfølgere eller Forgængere ikke havde nedlagt Embeder. Det passer ikke for mit Vedkommende. Jeg ved ikke, om min ærede Forgænger har Lyst til at tage Ordet i den Anledning, men det passer, som sagt, ikke for mit Vedkommende. Jeg har nedlagt Dommerembeder. Der blev saa tilføjet: i større Udstrækning. Man kan jo altid diskutere, om der overhovedet har foreligget Mulighed for at nedlægge Embeder i større Udstrækning, end jeg har gjort det.

I øvrigt begyndte det ærede Medlem med at sige, at jeg ikke havde forsøgt at afkræfte Oplysningerne fra 1929. Det var, ligesom det ærede Medlem vilde bebrejde mig, at jeg ikke havde forsøgt at fremsætte Usandheder her. Da Oplysningerne fra 1929 var rigtige, aner jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem absolut vilde have, at jeg

skulde forsøge paa at afkræfte disse Oplysninger. Jeg har ikke beskyldt det ærede Medlem, der dengang var Justitsminister, for, at han fremsatte urigtige Oplysninger.

Det ærede Medlem fremhævede dernæst, at de Oplysninger, der forelaa dengang, og de Oplysninger, der foreligger nu, er de samme. Nej, det er ikke rigtigt. Det, der foreligger nu, er den Omstændighed, at der i Anledning af en Embedsledighed er en Mulighed for at træffe en Omordning, hvorved den Besparelse paa 5 900 Kr., der dengang var projekteret, gaar ned til 2 400 Kr. Det vil altsaa sige, at Merudgiften ved Oprettelsen af dette Embede nu kun er 2 400 Kr., medens det dengang drejede sig om 5 900 Kr. Spørgsmaalet har derfor for mig været: Er de Ulemper, der er forbundet med Nedlæggelsen af denne Retskreds, saa store, at det kan forsvares at give de 2 400 Kr. ud? Det har jeg ment, og tilsyneladende mener jo hele den øvrige Rigsdag, med Undtagelse af det ærede Medlem, det samme.

Jensen-Stevns: Jeg skal blot under Henvisning til de Udtalelser, jeg paa mit Partis Vegne fremsatte ved første Behandling, tillade mig at anbefale, at Lovforslaget vedtages.

Rytter: Maa jeg lige sige til den højtærede Justitsminister, at selvfølgelig ventede jeg ikke, at han vilde inkludere sig paa at sige, at det, jeg udtalte i 1929, var urigtigt. Men der var jo ikke noget selvmodsigende i, om de Oplysninger, der var givet dengang, senere havde vist sig at være urigtige, bl. a. om de Besparelser, der dengang blev regnet med, ikke var opnaaet. Dette har Justitsministeren ikke rokket ved, ja, han har end ikke fremlagt nogen som helst Dokumentation for, hvorledes Regnskabet har stillet sig. Med Hensyn til den Embedsledighed, der nu er til Stede, glemmer den højtærede Justitsminister, at der allerede engang tidligere har været Embedsledighed, og at der er udnævnt en ny Dommer efter den nuværende Ordningens Gennemførelse. Saa hvis det havde været afgørende, kunde man godt have taget dette Skridt før.

Den højtærede Justitsminister siger, at Ulemperne er saa store, at han finder, der er tilstrækkelig Grund for Rigsdagen til at vedtage Lovforslaget. Men vi har ikke hørt noget om, paa hvilket Punkt disse Ulemper har vist sig, Ministeren har ikke henholdt sig til det, som Beboerne derovre paaberber sig. Jeg synes, det er rigtigt, at Ministeren ikke har gjort det, for disse Ulemper